

Вінниця прощається з двома захисниками України — Андрієм Загнибедюком і Олександром Тарасенком

4 години тому • Альона ЧЕРНІЮК 0 2 324

- У Вінниці сьогодні прощаються з двома мужніми воїнами — Андрієм Загнибедюком та Олександром Тарасенком. Обидва стали на захист України у найтяжчий для неї час.
- 46-річний Андрій Загнибедюк загинув восени під час бойового завдання на Донеччині, тривалий час вважався зниклим безвісти.
- Олександр Тарасенко, якому назавжди залишиться 55, став до лав ЗСУ добровольцем у перші дні повномасштабного вторгнення, а його серце зупинилося 4 квітня.

Андрій Загнибедюк

Андрій Загнибедюк захищав Україну у складі 154-ї окремої механізованої бригади, виконуючи обов'язки стрільця-санітара. Життя воїна обірвалося 27 вересня минулого року під час бойового завдання поблизу міста Гірник на Донеччині. Йому було 46 років.

Пам'ять про Андрія бережуть його батьки, дружина, двоє доньок, брат і сестра.

**ЗАГНИБЕДЮК АНДРІЙ
ВІТАЛІЙОВИЧ**

«Довгий час Андрій вважався безвісти зниклим. Ми до останнього сподівалися, що він десь у полоні та зрештою повернеться до нас живим. Але нещодавно отримали невтішну звістку про його загибель — це величезне горе та непоправна втрата не лише для нашої родини, а й усіх, хто знали Андрія», — каже дружина полеглого Героя Наталія.

Народився Андрій Загнибедюк 17 травня 1978 року у Вінниці. Навчався у 18-й школі, а згодом — у технічному ліцеї, по закінченні якого здобув освіту на факультеті машинобудування Вінницького національного технічного університету. До повномасштабного вторгнення працював у сфері торгівлі та ремонту гідрообладнання.

«Андрій ніколи не відпочивав, бо завжди знаходив, що робити, нікому не відмовляв у допомозі. У цьому він був дещо схожий на супергероїв, за пригодами який любив спостерігати у кінострічках, — розповідає жінка. — Звичайно він не мав якихось чарівних обладунків та у них і не було необхідності, бо його суперсила полягала у доброму серці, завжди відкритому для тих, хто перебував у скруті та потребував підтримки.»

Церемонія прощання з Андрієм Загнибедюком розпочнеться сьогодні о 9.00 — за адресою: вул. Шевченка, 9-А (Вінницькі Хутори) та об 11.00 — у стінах Спасо-Преображенського кафедрального собору. Чин поховання воїна відбудеться на Алеї Слави Сабарівського кладовища. Початок о 12.30.

Олександр Тарасенко

Олександр Тарасенко добровольцем долучився до захисту Батьківщини на початку повномасштабного російського вторгнення. Виконував військові завдання у складі 59-ї окремої штурмової бригади імені Якова Гандзюка на південному напрямку. За сумлінність та ініціативність неодноразово був відзначений командуванням частини. На жаль, важкі бойові будні далися взнаки. Серце воїна припинило битися 4 квітня. Олександрові навічно залишилося 55 років.

«Рішення йти боронити України Олександр прийняв миттєво. Став до зброї вже у другий день великої війни та жодного разу не пошкодував про це. Разом із побратимами робив усе, щоб наблизити Перемогу та якомога з меншим втратами», — розповідає Сергій, молодший брат Небесного Воїна, для якого той був прикладом для наслідування.

Волею долі Олександр Тарасенку народився в Краматорську на Донеччині 4 жовтня 1969 родині, проте дуже швидко родина переїхала до Вінниці. Тут пішов до першого класу та закінчив 9 школу, а по тому — Немирівський будівельний технікум та згодом — Київський національний університет будівництва і архітектури. Тривалий час працював у будівельно-випробувальній лабораторії АТ «Вінницягаз». Останніми ж роками перед повномасштабним вторгненням — майстром на підприємстві з виготовлення меблів.

«Олександр було важливо бачити, що його праця приносить користь людям. Це його надихало та додавало сил для саморозвитку. Він ставив перед собою цілі, яких наполегливо досягав. І вважав за обов'язок підтримати тих, хто так само як він, попри випробування та виклики, йшов до своєї мети», — каже брат воїна.

Олександр опікувався матір'ю та виростив двох синів, які наразі обрали технічну освіту: старший — закінчив ВНТУ, молодший — штудіює науку в одному з коледжів Великобританії. А разом із другою дружиною ростив доньку та онуку.

Церемонія прощання з Олександром Тарасенком відбудеться сьогодні о 10.40 — за адресою: вул. Київська, 128 та о 12.00 — у стінах Спасо-Преображенського кафедрального собору. Поховають воїна о 13.00 на Алеї Слави Сабарівського кладовища.

Щирі співчуття рідним та близьким. Вічна пам'ять та слава Герям!